10de JAARGANG — CURAÇAO DEN 11n. FEBRUARI 1893 — N° 476

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

HET PAUSDOM IN 1892.

Onder dezen titel bracht ons de *Moniteur de Rome* een artikel, het lezen en de overweging ook thans nog zoo waardig, dat wij het in hoofdzaak laten volgen:

Het jaar 1892, zegt de schrijver, heeft zijn loop voleind onder ergernissen, die zich ongelukkigerwijze niet tot een enkel land beperken.

Overal heerscht achteruitgang en verval. In de hoogere kringen: verwarring en onzekerheid, parlementaire veilheid en bederf, zedelijk onvermogen van een trotsche wetenschap; — in de lagere: ontevredenheid, die reeds lang van ontstemdheid tot verbittering is overgeslagen. De grondslagen der maatschappij wankelen: hoort men geen dof gekraak in het gebouw van het grijze Europa? Onze tijd draagt geheel en al het karakter van een overgangsperiode; de algeheele afwezigheid van rust en rustigheid door de onophoudelijke woelingen veroorzaakt, is het onmiskenbaar verschijnsel van de ontbinding der huidige maatschappelijke orde. Alles kondigt het einde eener oude wereld aan en stelt de geboorte eener nieuwe in het verschiet.

Die hoog genoeg staan, bemerken en duchten de naderende onheilen; hunne blikken zoeken een redder. Tot wien zich te wenden, tenzij tot de eenige instelling, die nu alles wankelt en dreigt om te storten, staande blijft met al den glans van haar onsterfelijke jonge kracht: tot het Pausdom door de Kerk. Van daar de weerklank dien 's Pausen onderwijzingen verwekten: de menschheid gevoelt, als bij instinkt, dat Hij de woorden des levens bezit: in de algemeene verdwaaldheid en verwarring is hij alleen het lichtpunt, dat door de duisternis dringt en den weg toont. Het pausdom kent, evenzeer als in de woeligste tijdperken der geschiedenis, de moeilijke maar glorievolle taak, die het is opgelegd. Het begrijpt de nooden en het streven van zijn tijd; het onderscheidt de onwederstaanbare stroomingen die de maatschappij medevoeren, en stelt zich vastberaden aan het hoofd om ze in de goede richting te leiden.

Die reddende rol, die herscheppende redding beijvert het pausdom zich overal te vervullen, niet tegen de politieke en maatschappelijke behoeften van ieder land in, maar daarmede overeenkomstig.

De hooge leiding van Leo XIII ten opzichte der Franschen heeft geen ander doel. Hebben de wijze inzichten van den H. Vader ook een tegenwerking van baatzuchtige tegenstanders ondervonden, men begint hoe langer zoo meer te begrijpen dat de Paus de inwendige verheffing van Frankrijk beoogde, den terugkeer tot de Christelijke overlevering en tot de zending, het land van Clovis en Karel den Grooten door de Voorzienigheid opgedragen.

In het bloeiende Amerika verheffen zich de gebouwen der wereldtentoonstelling van Chicago. Op hun top blinken het kruis en het beeld van het pausdom. De pas verschenen brief van kardinaal Gibbons heeft doen blijken welk een eerbied de tiaar der Nieuwe Wereld inboezemt. Inwendige twisten werden bijgelegd; de hierarchie bevestigd; er ontstond toenadering tusschen de democratie en de Kerk; tusschen de Amerikaansche republiek en den H. Stoel; ziedaar de hoofdfeiten van 1892. Dank zij het handelend optreden van het episcopaat en de wijze raadgevingen des Opperherders is de Kerk niet de gesmade vreemdelinge meer. Het jaar '92 is wellicht de ingang tot het tweede tijdperk van het Catholicisme in de republiek van Washington.

Slaan wij nu een blik op het rijk van den Czaar. Hij zoekt het in afgezonderdheid en nauwer aandringing van het middelpunt. Van binnen één, van buiten onverwinnelijk, is zijn leus. Dat waren de beweegredenen zijner toenadering tot den Paus. Hij weet, dat het pausdom een internationale kracht is, de zetel van wijsheid en gematigheid. Uit welk oogpunt men de zaak beschouwe, met deze nieuwe gesteldheid dient rekening gehouden; zij doet hopen. De wereld staat voor een beslissend oogenblik, waarin de oude methoden, de oplossingen en denkbeelden van het voorleden onvolkomen en onvoldoende bevonden worden, omdat andere gezichteinders zich vertoonen, zich een ander verschiet naar de toekomst uitstrekt. Op dit oogenblik is alles in een verwarden toestand: en deze staat van zaken levert den grooten mannen de gegevens tot het berekenen van de toekomstige gebeurtenissen en omstandigheden.

Aan de grenzen van het Moscovitische rijk ligt Hongarije. Daar heeft 1892 getoond, dat een *kulturkampf* er onmogelijk is. De godsdienstige inrichting van het koninkrijk van den H. Stefanus is de hoeksteen van het nationale gebouw. Daaraan verzaken staat gelijk met land en monarchie bloot te stellen aan de gevaren, die beide bespieden en omzweven.

In Engeland, de gezindheid van het hof, dat straks den Paus zoo eervol gaat geluk wenschen met zijn jubilé; de triomf van Mr. Galdstone; in Duitschland een begin van samensmelting van het Centrum met de regeering, welke toenadering toont dat alleen de Kerk de onverwinnelijke vesting is tegen het revolutionaire socialisme zonder God, in Spanje, het indrukwekkende congres van Sevilla; in België, de ontwikkeling van denkbeelden en sociale hervormingen in den geest van Rome's leer; in Portugal het ontwaken tot leven en streven in Katholieken zin; in Italië het algemeene gevoelen dat de toestand onhoudbaar, en de vrede met het Vatikaan het eenige redmiddel aller kwalen is: al deze verschijnselen te zamen en in het bijzonder leggen een getuigenis af, dat welsprekend is.

Onder medewerking van den Paus zal de wereld weder opstaan ten leven. Slaat slechts een blik in de geschiedenis. Leo de Groote heeft de barbaren gedoopt; Innocentius III Europa orde en tucht geleerd; Sixtus V het evenwicht hersteld tusschen de staatkunde van H. Stoel en het streven der zegevierende monarchieën: Leo XIII en het Pausdom zullen de democratie verchristelijken en den nieuwen historischen vorm in overeenstemming brengen met de onfeilbaarheid der goddelijke beginselen. Dat zal het vierde tijdperk van het Pausdom worden. Op het Priesterjubilé des H. Vaders wierpen het scheidsgerecht der Carolinen, de godsdienstvrede in Pruisen en de toenadering der mogendheden tot Rome rijken luister.

Het gouden Bisschopsfeest zal stralen in den glans der feiten, in deze vluchtige schets uiteraard onvolledig behandeld.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

B. Bordes, Tomas Carillo, Alfonso Alejandro Cras, Ramon Serez Cova.

FEUILLETON.

Gaarne doen wij onze Lezers kennis maken met een artikel van Dr. Schaepman, dat ons een blik doet slaan in de fransche toestanden, op het oogenblik dat Kardinaal Lavigerie aan Frankrijk ontvalt. Het stuk is getiteld:

EEN MAN

In de geweldige dagen, die het Fransche volk op dit oogenblik doorleeft, is men bijna geneigd aan het voortbestaan van dit volk te twijfelen. Een Godsgericht schijnt zich te voltrekken met zoo onverbiddelijke en weêrgalooze gestrengheid, dat de majesteit van den Rechter op den achtergrond treedt voor het onteerende der straf. Van een tragische verhevenheid is bij hetgeen wij aanschouwen geen sprake. In het jaar der verschrikking 1870 rolde de donder en joeg de bliksem rond. Het tooneel was het slagveld, zwart van lijken, rood van bloed. Nu is het tooneel het speelhol, verklikkerij en spionage sijfelen en schreeuwen, de wisselbrieven zwieren door de lucht en alles valt in slijk.

De strijd, dien het Fransche volk in de eeuwjaren der groote Revolutie heeft te doorstrijden, is meer dan een strijd om het bestaan; het is een strijd om de eer, om het karakter. Het gaat niet meer om de eerste of tweede plaats, het gaat om den plaats in de rij der natiën. Het is geen vraag meer over een regeeringsvorm, het is de vraag over het zijn of niet-zijn van een volk.

Op zulk een oogenblik is het goed zich het hart te verkwikken aan de beschouwen van een man uit dat volk, die in den hoogsten en heiligsten zin een man was, een man naar de volle geaardheid van zijn volk.

Hij, wiens beeld ik aldus eenige seconden lang wil vasthouden, rust, nu in het door hem aangewezen graf in het heete Afrikaansche zand. De kardinaal de Lavigerie is een van die personen, wier grootheid men teekent met één woord: een man. Men behoeft er niets bij te voegen, iedere bijvoeging neemt iets van de lofspraak af.

Naast zulk een man zijn wij allen slechts menschen. Dat is het teeken, waaraan men hen erkent. Wij behouden al het betrekkelijke, al het eindige, al het onvolmaakte, wij gaan en struikelen en vallen en wij zijn de minsten nog niet, als wij weder verder gaan. Wij zijn het afhankelijke, het zoekende, het helpende en geholpene. Zij, de mannen, zijn de scheppers en de koningen, met altijd vruchtbare kracht en altijd overwinnende heerschersgave. Goedheid en majesteit zijn bij hen onafscheidelijk vereenigd. Als geboren hoofden gaan zij altijd aan de spits, maar door geheel de rij hunner scharen stroomt hun geestdrift, vlamt hun bezieling. De harmonie van hun gaven, de eenheid van hun leven en arbeid werpt over al hun daden het gouden licht der schoonheid. Op al hun werken prijkt het zegel der oorspronkelijkheid, dat alleen schoon aan deze eerstgeborenen, deze souvereine beelddragers Gods.

Zie den kardinaal de Lavigerie.

Indien gij hem wilt teekenen, dan kunt gij een reeks van trekken bijeenvoegen. Gij kunt hem noemen met een klankvolle rij van namen. Gij moogt gewagen van zijn geloofsmoed en zijn liefde-ijver, zijn beradenheid en zijn volharding, zijn geestdrift en zijn beleid; gij kunt hem roemen al een geleerde, een staatsman, een wereldontdekker, een volkenwinner, gij kunt spreken van een heilig priester en een groot kerkvoogd, van een denker met breede gedachten en een dichter met grootsche idealen, — indien gij alles in één woord wilt te zamen vatten, dan zegt gij: een man. Niet een groot man, maar een man: dat is het grootste. Een volkomen man naar de mate, der volle mannelijkheid van Christus.

—

Deze man nu was een echte zoon van het groote Frankrijk.

Men behoefde hem slechts te zien om het te erkennen.

In hem was levendigheid en rust, blijmoedigheid en ernst, teederheid en kracht. Men kon het dezen met een soort van statige achteloosheid neerzittenden patriarch aanzien, dat hij in één oogwenk gereed zou zijn, om in den zadel te springen en ten strijde te gaan. Hij had met zijn landgenooten het open oog voor het kleurige en sierlijke gemeen; er is vorstelijk zwier in de wijze, waarop hij zijn purper draagt; hij, vindt dat purper fraai, niet alleen als symbool van het martelboed, maar ook als kleur, als toon. Als alle groote mannen van zijn volk is hij de man van de daad, niet alsof het hem ontbrak aan ideeën, maar voor hem was de daad, was het doen het hoogste. Zoo behoort hij tot het geslacht van Clovis, die de Passie hoort lezen en losbarst: „was ik slechts daar geweest mijn Franken"; zóo tot het geslacht van Jeanne d'Arc, zóo tot het geslacht van Vicentius a Paulo, de groote wrochters van groote daden. Het Fransche volk, heette het, waagt altijd zijn leven voor een idee; dat is de sprekende trek. Geen bespiegeling, geen beschouwing, geen zich verdiepen en zich verliezen in geestelijke geneuchten, in heldere of schemerende droomend. Doen, strijden, offeren, bloeden of winnen, ziedaar de kern van

M. & J. Cras, Ramon Serez Cova, M. & J. Cardoze, Rosario C. de Gonzalez Nobil, Carmen H. de Munive, Juana A. de Perez. Petra Henriquez de Petit, Franco. Fz. de Sotomayor, Jose de los Santos Meneses, Clara Felipe, Ephraim M. Gay, Teodosio Henriquez, Haim C. Henriquez 2, Rafael Poats Henriquez, Silvestre Pacheco Jurado, J. H. Liudo, J. J. Pieterz, Pedro E. Peraza, Mercedes Quintero, Mina Romer, Avelino Rosas, Pedrito Silverio, Santano Saavedra, Julio Parra, L. Sterling, Manuel Urutia, Manuel Urosa, Simeon Vela.

Aangeteekende stukken: een drukwerk geadresseerd aan C. F. Lehman en een brief geadresseerd aan: J. & A. Capriles.

Niet voor verzending vatbaar een ongefrankeerd drukwerk geadresseerd aan R. Corser te Trinidad.

BEKENDMAKING.

De alhier bestaande Districts-Commissie voor het aanmoediging en ondersteuning van den gewapenden dienst in Nederland en Koloniën, vertrouwende dat de ingezeten van Curaçao gaarne weer wat willen bijdragen om bovengenoemde instelling aan haar weldadig en zeer gewenscht doel te doen beantwoorden, zal ter gelegener tijd bij de ingezetenen aan huis, ten behoeve van die Instelling, giften inzamelen en intusschen de ontvangene exemplaren verslagen van het Behandelde op algemeene vergadering van het fonds, voor zooverre de voorraad strekt, uitdeelen.

Curaçao den 8en Februari 1893.
Namens de Commissie voornoemd.
De President.
FERGUSON.
De Secretaris.
CHARLOUIS.

ARUBA

Sinds lang werd alhier aan den Noord behoefte gevoeld aan schoolzusters. De natuurlijke eigenschap toch, die deze bezitten, om aan een voor onze kinderen passend onderricht een godsdienstige opvoeding te verbinden, die meer beschavend werkt, dan een te hoog opgevoerd onderwijs, deed de afwezigheid van Zusters aldaar duidelijk bespeuren. Nu zal dit weldra veranderen. Weinige dagen geleden zijn twee onzer Eerw. Zusters Franciscanessen daarheen vertrokken, om den heer P. Croes, die sedert jaren aldaar loffelijk aan het onderwijs der kinderen werkzaam was, te vervangen. Indien haar intrede en installatie volgens het opgemaakt program heeft plaats gehad, hebben die plechtigheden zich volgenderwijs toegedragen:

Vergezeld van de R. K. geestelijken van het eiland en eenige genoodigden, begaven de Zusters zich Donderdag middag naar den Noord. Op een kwartier afstands van daar, werden zij te gemoet gereden door een aantal leden dier parochie, die hen tot de plaats harer bestemming begeleidden.

Afgehaald door den pastoor, het zangkoor en een zestal strooitertjes, werden zij de kerk binnen en naar het altaar geleid, waar de ZEW. Pater A. Helling haar een hartelijk welkom toeriep en ook namens de parochie de vreugde uitdrukte, die allen vervulde bij de weldaad, dien God aan de parochie van den Noord in de komst der Zusters schonk. In een opgewekt *Te Deum* werd daarna aan God de verschuldigde dank gebracht.

Daags daarna werden de Zusters in de school geïnstalleerd. Dit mocht niet zijn zonder Gods bij zonderen zegen daarover af te bidden, wat geschiedde in een plechtige H. Mis, voorafgegaan door het *Veni Creator* en waaronder door den ZEW. Pater J. van Baars, pastoor der Playa, der Eerw. Zusters en het volk een opwekkend woord werd toegesproken. Na afloop dier plechtigheden, werden de Zusters naar de school geleid, waar zij door de kinderen werden verwelkomd.

De plechtigheden van Vrijdag werden door den Gezaghebber, die daartoe uitgenoodigd was, bijgewoond.

Moge deze blijde inkomst der Eerw. Zusters in "Den Noord" door een zegenrijke toekomst gevolgd worden!

NEDERLAND.

— Atjeh heeft over al de jaren, dat de oorlog nu al duurt, ons land niet minder dan gemiddeld 18 millioen per jaar gekost. Zulk eene som voor zulk eene zaak, en dan nog een toestand, zooals de *Javabode* dien in zijn laatste mail-overzicht als volgt kenschetst: "Met de maatregelen ten behoeve van de scheepvaart-regeling zal men, zoo zegt de *Javabode*, waarschijnlijk in Januari gereed zijn, zoodat dan de resident Scherer naar zijn gewest, de Padangsche bovenlanden, kan terug keeren. Er blijven dan toch genoeg bestuurs-ambtenaren te Kota-Radja over; eigenlijk zelfs te veel, want, behalve dat de Gouverneur met het hoogste civiele gezag is bekleed, heeft men er thans een resident en een adsistent-resident. De functiën van deze ambtenaren loopen vaak ineen, en de veranrwoordelijkheid wordt allicht verdeeld of geladen op schouders, die haar niet hebben te dragen. Te dezen opzichte zou bezuinigd kunnen worden, gelijk op het geheele beheer in Atjeh, waar met 's lands gelden zeer royaal wordt omgesprongen. Doch het bezuinigen van beteekenis zal men hier te lande niet licht komen, wanneer er niet uit Nederland de stoot toe wordt gegeven; er zijn te veel persoonlijke belangen meê verbonden, en beulskinderen plegen elkaêr niet te wurgen." Men weet, dat er te dezer zake reeds krasser dingen gezegd zijn, die onwillekeurig weêr voor de herinnering opduiken, waar men eene vingerwijzing als bovenstaand in de *Javabode* aantreft: een blad, dat niet gewoon is, de dingen nu juist bij hun hardsten naam te noemen.

BUITENLAND.

Rome. — De reeks der feesten op het Vaticaan, ter gelegenheid van 's Pausen bisschoppelijk jubilé, is begonnen. Leo XIII heeft zondag een 500-tal kinderen beneden 12 jaar uit den adel en de burgerij, vergezeld van hunne ouders of andere bloedverwanten, bij Zich toegelaten. Toen de Paus de consistorie-zaal binnen trad, hief het koor der kinderen een lofzang aan te Zijner eere, met begeleiding van de piano. Vervolgens bracht het een lofzang ter eere van Columbus ten gehoore, en ten slotte hielden twee der kinderen eene voor die gelegenheid ontworpen samenspraak. Al de kinderen zijn voor Leo XIII voorbij getrokken, die voor ieder hunner een lief woord had en ook aan ieder hunner een gedachtenis-medaille uitreikte. Daarna gaf Hij hun den zegen.

— De Engelsche pelgrims, met den hertog van Norfolk aan het hoofd, vertrekken 14 Febr. van Londen naar Rome en zullen 3 Maart terugkeeren. De aartsbisschop van Westminster zal hen aan Z. H. den Paus voorstellen.

Duitschland.-De duitsche correspondent van *Het Centrum* schrijft en dit blad het volgende:

Het oude jaar is niet heengegaan, zonder ons nog een gevoelig verlies toe te brengen: de laatste dag van het jaar ontnam ons een man, die gedurende bijna een halve eeuw in het voorste gelid stond, om de belangen, het recht en de vrijheid der Katholieken in Duitschland te verdedigen.

Op een lang en verdienstelijk leven mocht het gedele broederpaar der Reichenspergers teruggezien; beiden stonden aan de wieg van het constitutionalisme in Pruisen en Duitschland; zij waren reeds leden der nationale vergadering te Frankfort in het jaar 1848, en de thans in den ouderdom van 82 jaren overleden Peter Reichensperger is gelijk Windthorst als volkvertegenwoordiger gestorver, terwijl de 84jarige August Reichensperger zich reeds sedert eenige jaren van het parlementaire leven heeft teruggetrokken, om te Keulen in de kunst op te gaan.

Peter Reichensperger was de man van het recht, van het recht op elk gebied. Reeds in het jaar 1847 had hij zich aangegord, om met woord en de pen voor de belangen van den landbouw te strijden, en aan hem is het hoofdzakelijk te danken, dat in het jaar 1880 de strafwettelijke bepalingen tegen den woeker werden verscherpt.

Maar ook in den strijd om de rechten der Kerk, stond hij naast zijn broeder August, naast Windthorst, Mallinckrodt, Schorlemer en zooveel anderen onder de garde; hij was een der beste redenaars van het Centrum het woord machtig gelijk weinig anderen; hij was te deftig, te bezadigd, te zeer rechtsgeleerde, om als volksredenaar op te treden en geestdrift onder de menigte te wekken, maar in het parlement wist hij vrienden en tegenstanders door zijn klassieke taal en zijn meesterlijke voordracht te boeien, en zijn woord werd ook aan de regeeringstafel met oplettendheid en waardeering aangehoord.

Mocht zijn uiterlijk kalm schijnen, mocht de scherpte van zijn verstand de uitingen van zijn gevoel terughoudend of in meer gematigde bewoordingen kleeden, van tijd tot tijd moest zich ook zijn verontwaardiging luchtgeven. Hij was een door en door godsdienstig man en de laffe en hevige aanvallen, waaraan tijdens de Culturkampf de heiligdommen der katholike Kerk blootstonden, moesten ook zijn hart pijnlijk aandoen en hem met een heilige gramschap vervullen.

Onvergetelijk zal allen, die er getuige van waren, het oogenblik blijven, toen Peter Reichensperger, ten uiterste gebelgd over de driestheid der kerkvervolgers, van zijn plaats oprees, om met bevende lippen daartegen te protesteeren, waarbij hij zijn vuist met zulk een kracht op den lessenaar van zijn preekgestoelte deed neerkomen, dat deze er onder bezweek.

Onder de beste namen van het Centrum zal ook die van Peter Reichensperger steeds worden genoemd, niet alleen door de vrienden, maar ook door de tegenstanders, waarvan men zich bij het lezen der necrologen in de liberale en andere bladen kan overtuigen. En al heeft de man een hoogen ouderdom bereikt, toch stond hij nog in de volle kracht van zijn geestelijke vermogens; het Centrum heeft niet alleen een sieraad, maar een nog wakkeren strijder, verloren.

In het begin van het jaar 1890 ontviel ons Franckenstein, het jaar 1891 zag den eenigen, den onvergetelijken Windhorst ten grave dalen, ook 1892 moest ons in het laatste uur nog aan het sterfbed van een onzer beste mannen vereenigen.

Met droefheid zien wij den een na den ander ons ontzinken, maar ons rouwen om het onvermijdelijke van den dood, die aan zoo veel vreugde, mannelijken arbeid en hoopvollen strijd een einde maakt, is niet in staat, ons moedeloos te maken of ons neerslachtig in de toekomst te doen zien. Bij hetgeen wij verliezen, herinneren wij ons wat wij bezitten; het kruis is ons vaandel, het lijden ons deel. Maar moge de hand van den vriend verstijven, het vaandel ontplooit zijn banen op de plaats, waar hij is neergezonken, en ook in Duitschland wordt in hooge tonen het nieuwste lied van *onzen* dichter gezongen: „Hoog het kruis geheven, Broeders, op uw post,—Daar, zoolang we leven, nimmer afgelost!"

— De werkstaking in het Saargebied dreigt zich over een groot gedeelte van Duitschland uit te breiden. Op eene te Bochum gehouden vergadering van mijnwerkers, welke ook door socialisten druk bezocht werd, is besloten de werkstakers in het Saar-district te steunen door heden eveneens het werk te staken. Te Gelsenkirchen hebben de mijnwerkers hetzelfde besluit genomen, terwijl te Dortmund 5000 arbeiders zich met de stakers solidair verklaren. Heden begint de algemeene werkstaking in het bekken van Dortmund. Het ministerie hield Zaterdag eene vergadering tot beraadslaging over den toestand in de mijndistricten. In regeeringskringen is men besloten niet toe te geven en niet met de werkstakers te onderhandelen. In verband daarmede heeft de opperpresident van de Rijnprovincie geweigerd een deputatie der werkstakers te ontvangen. Voor het geval van ongeregeldheden is tot krachtig optreden besloten.

— De *Reichs-Anzeiger* verklaart, dat de geheel historie van de *Vorwärts*, omtrent de 115 quitantiën van het Welfen-fonds, een verzinsel is. Eerstens worden geene quitantieformulieren in dien vorm afgegeven; tweedens worden de papieren elk jaar verbrand, en ten 3e — hier geeft het blad eene uitvoerige verzameling van gevoerde correspondentiën tusschen het ministerie van buitenl. zaken en het gezantschap te Bern — is de geheele geschiedenis dezer zg. documenten eene vervalsching en poging tot oplichterij geweest van de ergste soort. Ook die valsche stukken blijken thans verbrand te wezen.

— De socialistische *Vörwarts* antwoordt op de mededeelingen van der *Reichs-Anz.*, dat deze met eene bekentenis gelijk staan, en dat omtrent het bestaan der quitantiën thans geen twijfel meer kan zijn. Het socialistisch blad meldt, dat het binnenkort de lijst der beneficianten dezer quitantiën zal openbaar maken.

---

het volkskarakter. Het is de pit en het merg van zijn edelmoedigheid, zijn frissche kloekheid, zijn onbedwingbare veerkracht. Aan anderen de wijsheid, het kennen en het zien; aan den zoon van Frankrijk de daad.

De daden van den kardinaal de Lavigerie staan hecht als de Pyramieden langs de heirbaan onzer negentiende-eeuwsche historie. Maar zij zijn geen Pyramieden: geen monumentalen graven. Zij staan langs den weg als vruchtbare, hoogopgeschoten en breedgekroonde palmen, den zwerver schaduw biedende en brood.

Wat de daden van den kardinaal boven alles adelt, dat is de afwezigheid van alles wat op egoïsme gelijkt. De geestelijke vorm van dit alles overheerschend menschelijke ontbreekt hier evenzeer als de stoffelijke: hier is geen ijdelheid, hier is geen baatzucht. De kardinaal was te groot om aan zichzelf als een grootheid te denken; voor vergelijkingen, het lievelingsspel der ijdelheid, ontbrak hem de tijd. Van baatzucht had hij zelfs geen begrip. Het is aardig om waar te nemen hoe weinig hij zelfs bij anderen de baatzucht begreep. Na den toost te Algiers — een der groote daden van den kardinaal — vonden eenige zijner hoog-adellijke en monarchaal gezinde vrienden het gepast hem een blijk van hunne ontevredenheid toe te dienen. Zij hielden hun bijdragen tot zijne machtige liefde werken in; om het met een Hollandsche, niet zeer aristocratische, maar hier uiterst teekenachtige uitdrukking te zeggen: Zij trokken de melk op. Men moet de reusachtige, toch goedlachsche verbazing zien, waarmede de kardinaal — men had doen verstaan dat zijn toost hem eenig honorair had bezorgd! — deze bezonderheid verhaalt. Chariteit en politiek, zijn plicht of geld, — hoe was het mogelijk tussen deze dingen verband te zoeken en ... te vinden!

Inderdaad, het is een vertroosting in deze dagen op een gestalte als die van den kardinaal de blikken te doen rusten. Een vertroosting, maar een weemoedige. Het mag misschien niet anders in deze wereld, waarin naast al het hooge en heilige een smart staat, en de krib van Bethlehem geplaatst is in een stal en het *Gloria in excelsis* en het *pax in terra* weerklinken tusschen de weigering aan de herberg en de moorddadige vragen van Herodes. Het eigen volk, zijn Frankrijk, heeft dezen man niet gekend, niet hem heeft het genoemd *le grand Français;* hij was slechts een man des kruises. Bij zooveel overmoed, rijst de vraag, of er geen geweldig vonnis ligt in het feit, dat juist op dit tijdsgewricht deze man aan zijn vaderland ontviel.

— De Pruisische begrooting 18½ wijst een tekort aan van 58 millioen.

Engeland. — Lord Ripon, lid van het kabinet en een oud vriend van Gladstone, heeft te Newcastle een rede gehouden, waarin hij zeide, dat de Voorzienigheid Gladstone zou in staat stellen, zoo niet in dit jaar, dan toch zeker in 1894 Engelang en Ierland te verzoenen. Behalve het ontwerp van home-rule, zouden ook andere punten van het liberale programma in behandeling worden gebracht. Indien het hoogerhuis het home-rule-ontwerp verwierp, dan zou de regeering een weg inslaan, die, naar hare overtuiging, het best strookte met het belang des lands. En als dan aan het Engelsche volk de vraag werd gesteld, of de pairs de uitvoering van zijn wil nog langer zouden mogen verhinderen, dan zou de regeering gerust het antwoord afwachten. Uit deze rede blijkt, dat de liberale regeering besloten is, in zake de home-rule, niet overijld te werk te gaan en de Iersche quæstie niet op te lossen met verontachtzaming der wenschen van het Engelsche volk; verder, dat Gladstone niet dadelijk na de verwerping der home-rule-bill door het hoogerhuis, tot een parlements-ontbinding wil overgaan. Als hij het maar beleeft!

— Het blijkt, dat sir West Ridgeway, onder secretaris van staat voor Iersche aangelegenheden, aan wie eene belangrijke en vereerende zending naar Marokko is opgedragen, eigelijk een tegenstander van Home-Rule is, dien Morley, nu de zaak aan de orde komt, thans natuurlijk liever door een ander vervangt. In zooverre is dus deze verheffing tevens eene verwijdering.

— De conferentie der mijnwerkers te Birmingham, heeft Woensdag eene motie aangenomen, de noodzakelijkheid betoogende, dat het parlement eene wet aanneemt, om den werkdag van 8 uren voor de werklieden in de mijnen verplicht te maken.

— Een geruchtmakend schandaal is ontdekt. Eenige hoofdofficieren der artillerie te Woolwich, hebben zich laten omkoopen in het belang van de promotie der onder hen dienende officieren.

Belgie. — De regeerings-voorstellen in zake de grondwets-herziening, zijn in de zitting der kamercommissie met nadruk bestreden door den liberalen oud-minister Frère-Orban. Met name was hij tegen hare uitbreiding van het aantal kiezers (tot ongeveer 1 millioen), terwijl hij het beperkt wil zien tot even ½ millioen; maar dan kiezers van beter gehalte dan het regeeringsstelsels in het leven roepen zal.

— Aan den Nederlandschen sociaal-democratischen leider, Domela Nieuwenhuis, is op zijne aanvrage, om te Gent te komen, ten einde daar eene voordracht te houden, door de regeering te kennen gegeven, dat hij de Belgische grondgebied niet mag betreden.

-- Paus Leo XIII is den 12 Maart 1843 benoemd tot Bisschop en tevens tot Pauselijk Nuntius in België. De Belgen maken daarom bijzondere toebereidselen voor het gouden feest. Er is sprake van, dat de regeering een buitengewoon gezantschap, met den prins de L gne aan het hoofd, naar Rome zal afvaardigen, om den Paus geluk te wenschen.

— Voor wijlen den edelen menschenviend pater Damianus, die op het eiland Molokaï de melaatschen heeft verzorgd en daar als missionaris het slachtoffer is geworden zijner menschlievendheid, zal te Leuven, nabij zijne geboorteplaats het dorpje Fremeeloo, in het najaar een gedenkteeken opgericht en onthuld worden. Dit gedenkteeken, waarvan de kosten voor de helft zullen gedragen worden door den Staat, zal gemaakt worden door niemand minder dan Constantin Meuhier. Zijn ontwerp (de Pater met een kruis in de hand, een melaatsche ondersteunend), moet vol gevoel zijn.

Spanje. — De commissie, belast met het brengen van overeenstemming tusschen de verschillende republikeinsche groepen, heeft een verkiezingsprogramma vastgesteld, met het oog op de algemeene verkiezingen.

Denemarken. — Hevige stormen hebben op zee en te lande veel verwoestingen aangericht. Men kan zich een denkbeeld geven van de vreeselijke kracht der ontketende elementen, door de vernieling van de havendam te Knudshoved. 250 vt. havendam, 7000 kub. vt. metselwerk 600 kub. vadems aanvullingsmateriaal werden in zee gerukt. 30 betonblokken, elk 60,000 pd. wegende, zijn losgerukt en in diepte gezonken. Men zal ze moeilijk kunnen ophalen. Het huis van den stationoverste, dat nog al ver van het strand stond, geleek een ijsberg. De storm had de golven zoo hoog opgejaagd, dat zij over het huis heensloegen.

Oostenrijk. — De aristocratie van Galicië organiseert een bedevaartstocht, die, bij gelegenheid van 's Pausen jubilé, aan Z. H. uitsluitend rijke geschenken zal overhandigen.

— De Jockey-club te Weenen, heeft, op bevel van den gouverneur, graaf Kielmansegge hare speelzalen moeten sluiten. Dit geschiedde na herhaalde waarschuwingen, en nadat een jong edelman van hoogen rang, in éénen nacht 120,000 fl. aan het baccarat-spel verloren had.

Zweden. — In Zweden, waar de eisch van algemeen kiesrecht geen weerklank heeft gevonden bij de regeeringsperonen, hebben de ontevredenen — liberalen en socialisten — besloten naast het officieel Parlement een volksparlement in het leven te roepen. Voor dit Parlement (Volks-rijksdag genaamd) zijn door het geheele land verkiezingen gehouden, waarbij natuurlijk het algemeen kiesrecht dienst deed. De socialisten behaalden de meerderheid te Gothenburg, te Malmö en te Stockholm, waar zij 12000 van de 21000 stemmen verwierven.

Tot de gekozenen behoort een vrouw.

China. — Te Nangking is een oproer tegen de Europeanen in de geboorte gesmoord, dank zij der kloeke houding van de overheid en de aankomst van een Amerikaansch oorlogsschip. De gemoederen waren ditmaal outstemd, doordien een zendeling-geneesheer een Chineesch knaapje had voorzien van een glazen oog. Tot wild wordens toe had dit feit de fanatieken opgewonden.

Amerika. — De Senaat der Ver. Staten heeft wetsontwerp betreffende de quarantaine aangenomen. Het bepaalt, dat elk schip, om tot de lossing toegelaten te worden, moet voorzien zijn van een certificaat van den Amerikaanschen consul in de haven van inscheping; in dit stuk moet melding gemaakt worden van den gezondheidstoestand, en het moet de verklaring inhouden, dat al de voorgeschreven gezondheidsmaatregelen zijn nagekomen. Indien een besmet schip in een Amerikaansche haven komt zonder bedoeld bewijsstuk, zal het op kosten der reederij naar de naastbijzijnde haven worden teruggezonden, van de noodige verklaring voorzien,

Telkens wanneer de president der Republiek zal oordeelen, dat ernstig gevaar voor besmetting bestaat, zal hij den voortbrengselen van het land of de haven, waar de besmetting aanwezig is, zoowel den reizigers den toegang kunnen verbieden, gedurende den tijd dien hij noodig zal oordeelen.

Overtredingen kunnen gestraft worden met eene boete van 5000 dollars.

— De commissie uit de Kamer van Afgevaardigden heeft haar rapport over de immigratie uitgebracht. Dit rapport luid gunstig voor de wet-Chandler, welke reeds in Juli door den Senaat werd aangenomen. Het ontwerp heeft ten doel de toepassing van de wetten op de immigratie en op het inkomen van vreemde arbeiders onder contract, te vergemakkelijken.

De commissie heeft het ontwerp in dier voege gewijzigd, dat onder ongewenschte immigranten worden begrepen alle leden van vereenigingen, welke de aanranding van personen en eigendommen goedkeuren.

— President Harrison heeft eene algemeene amnestie verleend aan alle Mormonen, die zich sedert November 1890 onthielden van veelwijverij, en de zich verbinden, ook verder de wetten des lands te eerbiedigen. De overtreders van die wetten zullen streng vervolgd worden. Er is echter sprake van de stichting eener groote mormonen-kolonie te Santa Rosalia (Mexico).

— Te Ishpenny is zekere Sherman vermoord, is wiens zak men een briefje vond van den volgende inhoud: „Als ik een gewelddadigen dood heb, stel dan dat feit op rekening der terroristen van Parijs, van welke één mij al 10 jaren lang vervolgt, omdat, ik het reglement van den bond, waartoe ik vroeger behoorde, overtreden heb." Zekere Murry werd gevat onder verdenking van den moord, en hij heeft bekend. Sherman had eene opdracht, waarmeê hij belast was, niet uitgevoerd, en daarom waren 2 leden van den geheimzinnigen bond aangewezen, om hem te dooden.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, *2 Febrero.* — Mr. Waldeck Rousseau, defensor di Mr. Eiffel, dici koe su cliente ta víctima di falsa acusación.

E noticia, salí fô di Berlin, koe nan a tirá un bom riba Zar, ta ser contradecí.

E ex-director Hobson di Banco anglo-americano, acusá di abuso di placa, a ser absolvé despues di a sufri 6 luna di prisión preventiva di Mazas.

Un segundo temblor na Zante.

Londres. — Emperatriz Frederico a yegá Osborne.

Paris, *3 Febrero.* — Mr. Delafosse a interpelá gobierno den cámara di diputádonan tocanti asunto di Egipto. El dici koe Inglaterra no ta e sola-nación interesada i koe Francia també mester cordá, koe Canal di Suez ta doená paso pa colónianan francés i India.

Nan ta anunciá koe tabatin un interpelación na Italia tocanti fondonan concedé na cierto ministronan.

Washington. — E tratado di extradición entre Francia i Estados Unidos a ser ratificá.

Paris, *5 Feb.* — Cámara di diputádonan a rechazá un moción pa declará koe e miembronan di legislatura di 1885 i 1889, no por ta eligí.

Den cámara italiana tabatin debate violento riba picardía di bánkinan. Ministro Gioletti dici koe lo él ta opuesto pa investigá e asunto alji.

Londres. — Resistencia di Khedive lo obligá, según rumor koe ta circulá, Inglaterra di manda refuerzo nobo na Egipto.

Paris, *8 Feb:* — Lista di diputádonan, complicá den asunto di Panamá, a cerra. No tin nada contra Rouvier, Devés, Grevy i Renault.

Rei i la reina di Grecia a bai isla Zante, camina nan a bolbe sinti temblor.

Londres. — Noticia di Zanzibar ta bisa koe Somalisnan a atacá agéncianan inglés.

Henry Rochefort ta nengá di bai Francia, bao di escolta, pa bai doena testimonio den e asunto di Panamá.

Washinton. — Delegádonan di Hawai a yegá pa bin tratá coe ministro Foster riba incorporación.

Paris, *9 Feb:* — Gabinete Ribot ta nengá di interviní directamente pa obtené prolongación dje concesión di canal di Panamá.

Mr. Ribot a ser apoyá pa 374 voto contra 34.

Mess: Rouvier, Devés, Grevy, Renault i Cottu ta poné na libertad.

salt [Ingles], Dinneford's liquid magnesia.
Habon di koko pa doz. i pida.
Pomada pa limpia kos di metal na dosji grandi.
Zeta pa machien di kosé, Reentji di Gomi pa machin di kose.
Cachou koe aroma Prins Albert
Kos di limpia djente di ploema i di paloe.
Kartji di baila imprimí i en blancoe, Menus en blancoe.

Hopi sorto di binja medicinal, manera: Binja di Bugeaud, Binja quina au Malaga, Binja quina au Malaga ferrugineux, Binja di Peptone, etc. etc. etc.
Hochstetter bitter pa maag.

Diferente sorto di kos doesji, manera: Kandysuiker korá, blanco i gel, Chuculati, Dader i vijge koe crema, Kos doesji grandi di goma di toer sorto coló, Toer bon sorto di esencia pa traha "puddings" i koeki.
Aparato pa pocier di insecto.
Cacao coe marka Blooker & Bendorp. Thee di Souchon.
Diferente soorto di habon medicinal. Oen gran surtido di perfumería. Sodawater.
Milk cream. etc. etc. etc.

BEKENDMAKING.

Dr. J. M. Coates Cole, geneesheer belast met de armenpraktijk voor het stadsdistrict bewesten de haven, tevens belast met de armenpraktijk in de 3e. en 4e. districten, brengt ter kennis van het algemeen dat hij voorloopig met ter woon gevestigd is op Mundo Novo, en dat hij bovendien van 7 tot 8 uren des ochtends te spreken zal zijn in de Nanny Steeg huis 115.

Curaçao 22 December 1892.

LO QUE SE LE HIZO AL REY DE PERSIA

Voy á contar lo que pasó á un cierto gran Rey de Persia. Por supuesto, era rico y sus rentas ascendian á mucho más de lo que él podia gastar. Pues bien, un dia su capital fué invadida por un numeroso ejército musulmán que dió una tunda á los persas é hicieron prisionero al Rey. ¿Y qué crees lector que hicieron con él? ¿Crees que le hirvieron en aceite ó que le decapitaron? Nada de eso; no le hicieron daño alguno; solo le encerraron en su propia tesorería, llevándose la llave en el bolsillo. Allé le tienes en un gran salón lleno de diamantes, perlas, esmeraldas, rubis, záfiros y toda clase de piedras preciosas, además de una gran cantidad de dinero. Su Majestad se figuró que, teniendo todo en cuenta, no le iba muy mal; pues allí estaba vivo y sano y rodeado de todas sus riquezas y dijo para sí; "los musulmanes no son tan malos; es verdad que han matado algunos miles de persas pero eso no significa nada." Poco después, sin embargo, se le antojó al Rey echar un bocado y trató de abrir la puerta, llamó, gritó y por fin dió patadas á la puerta, pero sin resultado, porque, aunque los musulmanes le habían dejado su dinero omitieron hacer arreglos para que comiera; de manera que aquí estaba el Rey con dinero suficiente para comprarse todo el mercado de Covent Garden, pero sin un pedazo de pan para satisfacer las necesidades del estómago, ó, una gota que beber. Ahora se ve lo que aconteció — unas tres semanas después, los persas se sublevaron, echaron fuera á los musulmanes y fueron en busca del Rey y por fin le hallaron en su tesorería, tirado en el suelo, habiendo fallecido de hambre.

Ahora, lo más particular es que, el que no es muerto de golpe, se muere de hambre, como le sucedió al Rey de Persia. ¿No lo crees tu lector? Veremos! El Señor Matthew Clayson, que vive en N°, 206 Thomas Street, West Gorton, Manchester, un hombre honrado, como nos consta, el dia 26 de Diciembre último escribió á Londres y en su carta dice: "No podia comer lo que se me ponia delante." ¿Por qué no? El dice que se encontró en este estado en Mayo de 1890; hasta entonces siempre se habia encontrado sano, robusto y con mucho ánimo; después empezó á sentirse pesado, adormido y sin ánimo para nada. "Empecé," dice él, "á sentir gran opresión en el pecho y á los costados, aún después de haber participado de la comida más sencilla y ligera, acompañada de dolores fuertes de vientre. Apenas podía respirar y en vía á mi empleo, tenía que descansar con frecuencia y batallar para recobrar mi aliento. Más tarde me entró una tos desagradable y cuando me levantaba de la cama me parecia que me iba á sofocar; lo que continuaba por algunas horas. Siempre estaba sin aliento y la gente me decia que estaba padeciendo de astma. De dia en dia me hallaba peor y no encontraba ni satisfacción ni goce en la vida. Dia y noche estaba abatido y con dificultad iba y volvía de mi trabajo. Fuí á un médico en Clowes Street quien me dijo que estaba padeciendo de influenza y bronquitis y me dió medicinas que no me aliviaron. Viendo el mal estado en que estaba los gefes de la casa donde estoy empleado me dieron permiso para ausentarme y me aconsejaron cambio de aire. Fuí á la isla de Man, pero estuve malo todo el tiempo que permanecí allí y regresé á casa peor de salud que cuando salí de ella.

"A fines de Setiembre de 1890 fuí á dar un paseo á coche hasta Bowdon y allí un amigo mencionó El Jarabe Curativo de la Madre Seigel, añadiendo que le habia curado. Compré una botella en el almacén de Cadman en Clowes Street y fué tan grande el alivio que en unos pocos días me sentí que podía correr á mi trabajo y como si me hubiesen levantado un gran peso de encima. Cuando concluí la botella ya estaba bueno y desde entonces no he vuelto á sentir más dolores ni falta de respiración.

"Hace cuarenta años que he vivido en esta vecindad y veinte y ocho años que trabajo en la misma casa."

(Firmada) MATTHEW CLAYSON.

El Rey de Persia pereció entre sus joyas porque no tenía que comer. Personas que fueren de indigestión y dispepsia, tienen dolores y con frecuencia mueren en medio de la abundancia; porque no pueden comer. A nuestro amigo, el Sor. Clayson casi le sucede lo mismo. Asma, que es causada por los nervios ser envenenados por mala sangre, es uno de los síntomas. Ahora dime: ¿Has conocido á alguna persona que sufra de alguna enfermedad sería mientras pudeda comer bien y digerir lo que coma? No, ni jamás lo verás. ¿Y po qué no? Porque la enfermedad empreza con indigestión y concluye con el enfermo morrirse hambre. Así sería si la Madre Seigel no pudiera curarlo. De todos modos el Sor. Clayson cree que lo puede curar y de ese modo piensan muchas otras personas.

TYD-TAFEL.
DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO.

1893.	Caracas.	Venezuel.	Philadelphia	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia
Vertrekt van NEW YORK	Jan. 4	Jan. 14	Jan. 25	Feb. 3	Feb. 15	Feb. 25
Komt aan te CURAÇAO	„ 10	„ 20	„ 31	„ 9	„ 21	Maart. 3
Vertrekt van „	„ 11	„ 21	Feb. 1	„ 10	„ 22	„ 4
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 12	„ 22	„ 2	„ 11	„ 23	„ 5
Vertrekt van „	„ 12	„ 23	„ 2	„ 11	„ 23	„ 6
Komt aan to LA GUAYRA..	„ 13	„ 24	„ 3	„ 12	„ 24	„ 7
Vertrekt van „	„ 17	„ 27	„ 6	„ 17	„ 28	„ 9
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 18	„ 28	„ 7	„ 18	Maart. 1	„ 10
Vertrekt van „	„ 18	„ 28	„ 7	„ 18	„ 1	„ 10
Komt aan te CURAÇAO	„ 19	„ 29	„ 8	„ 19	„ 2	„ 11
Vertrekt van „	„ 20	„ 31	„ 9	„ 21	„ 3	„ 13
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„ 21	Feb. 1	„ 10	„ 22	„ 4	„ 14
mt [illegible] te NEW-YORK..	„ 27	„ 7	„ 16	„ 28	„ 10	„ 2

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO	Jan. 11	Jan. 21	Feb. 1	Feb. 10	Feb. 22
Komt aan te MARACAIBO	12	22	2	11	23
Vertrekt van "	17	28	7	18	28
Komt aan te CURAÇAO	18	29	8	19	Maart. 1

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT E HIJOS, CURAÇAO.